

ΕΥπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 22/21
Λουξεμβούργο, 25 Φεβρουαρίου 2021

Απόφαση στην υπόθεση C-658/19
Επιτροπή κατά Ισπανίας

Λόγω της παράλειψής της να μεταφέρει οδηγία στο εσωτερικό της δίκαιο, καθώς και να ανακοινώσει τα μέτρα μεταφοράς, η Ισπανία υποχρεούται να καταβάλει κατ' αποκοπή ποσό 15 εκατομμυρίων ευρώ και ημερήσια χρηματική ποινή ύψους 89 000 ευρώ

Πρόκειται για την οδηγία σχετικά με την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο της πρόληψης και ανίχνευσης ποινικών αδικημάτων

Η Επιτροπή ζήτησε από το Δικαστήριο να διαπιστώσει ότι η Ισπανία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο πλαίσιο της πρόληψης και ανίχνευσης ποινικών αδικημάτων ¹. Η Επιτροπή θεωρεί ότι το κράτος μέλος αυτό δεν θέσπισε τα εθνικά μέτρα μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο ούτε ανακοίνωσε τα μέτρα αυτά. Ζήτησε ως εκ τούτου από το Δικαστήριο να επιβάλει στην Ισπανία, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, αφενός, χρηματική ποινή 89 548,20 ευρώ ανά ημέρα καθυστέρησης από την ημερομηνία δημοσίευσης της απόφασης στην υπόθεση αυτή και, αφετέρου, την καταβολή ενός κατ' αποκοπή ποσού 15 500 000 ευρώ περίπου ².

Στις 20 Ιουλίου 2018, η Επιτροπή, μη έχοντας λάβει από την Ισπανία καμία ενημέρωση σχετικά με τα μέτρα για τη μεταφορά της οδηγίας κατά τη λήξη της ταχθείσας προθεσμίας (στις 6 Μαΐου 2018), απηύθυνε στο κράτος μέλος αυτό προειδοποιητική επιστολή ζητώντας να της ανακοινώσει τα εν λόγω μέτρα. Δεδομένου ότι η επιστολή αυτή δεν απέφερε κανένα αποτέλεσμα, η Επιτροπή απηύθυνε στην Ισπανία, στις 25 Ιανουαρίου 2019, αιτιολογημένη γνώμη, καλώντας την να λάβει τα αναγκαία μέτρα εντός προθεσμίας δύο μηνών.

Η Ισπανία, με την από 27 Μαρτίου 2019 απάντησή της στην αιτιολογημένη γνώμη, επισήμανε ότι η διοικητική διαδικασία για τη θέσπιση των μέτρων μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο βρισκόταν σε εξέλιξη και επρόκειτο να ολοκληρωθεί μέχρι τα τέλη Ιουλίου 2019 και ότι η

¹ Οδηγία (ΕΕ) 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της πρόληψης, διερεύνησης, ανίχνευσης ή δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της απόφασης-πλαίσιο 2008/977/ΔΕΥ του Συμβουλίου (ΕΕ 2016, L 119, σ. 89).

² Το άρθρο 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ παρέχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να ζητήσει από το Δικαστήριο, στο πλαίσιο προσφυγής λόγω παραβάσεως που συνίσταται στην παράλειψη ανακοίνωσης των μέτρων μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο οδηγίας εκδοθείσας σύμφωνα με νομοθετική διαδικασία, να επιβάλει στο συγκεκριμένο κράτος μέλος υποχρέωση καταβολής ενός κατ' αποκοπή ποσού ή μιας χρηματικής ποινής έως του ορίου του ποσού το οποίο υπέδειξε η Επιτροπή. Ο μηχανισμός αυτός επιδιώκει διττό σκοπό: αφενός, να παρακινήθούν τα κράτη μέλη να παύσουν το συντομότερο δυνατό παράβαση η οποία, ελλείψει ενός τέτοιου μέτρου, θα έτεινε να συνεχιστεί, και, αφετέρου, να καταστεί πιο ευέλικτη και ταχεία η διαδικασία για την επιβολή χρηματικών κυρώσεων για τις παραβάσεις της υποχρέωσης ανακοίνωσης εθνικού μέτρου μεταφοράς οδηγίας εκδοθείσας σύμφωνα με τη νομοθετική διαδικασία. Πράγματι, παλαιότερα, η επιβολή χρηματικής κύρωσης στα κράτη μέλη τα οποία δεν συμμορφώθηκαν εμπροθέσμως προς προγενέστερη απόφαση του Δικαστηρίου και τα οποία δεν τήρησαν την υποχρέωσή τους μεταφοράς μπορούσε να καθυστερήσει πολλά έτη μετά την απόφαση του Δικαστηρίου. Η διάταξη αυτή εφαρμόστηκε στις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 8ης Ιουλίου 2019, Επιτροπή κατά Βελγίου (Άρθρο 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ - Υψίρρυθμα δίκτυα), [C-543/17](#) (βλ. [AT 88/19](#) στα αγγλικά), όσον αφορά την επιβολή χρηματικής κύρωσης, της 16ης Ιουλίου 2020, Επιτροπή κατά Ρουμανίας (Καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες), [C-549/18](#) και Επιτροπή κατά Ιρλανδίας (Καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες), [C-550/18](#) (βλ. [AT 92/20](#)) και της 13ης Ιανουαρίου 2021, Επιτροπή κατά Σλοβενίας (MiFID II), [C-628/18](#), όσον αφορά την επιβολή υποχρέωσης καταβολής κατ' αποκοπή ποσού.

κοινοβουλευτική διαδικασία επρόκειτο να ολοκληρωθεί στα τέλη Μαρτίου 2020. Το εν λόγω κράτος μέλος ανέφερε, εξάλλου, ότι η καθυστέρηση της μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο οφειλόταν κυρίως στις ιδιόζουσες πολιτικές συνθήκες και στο γεγονός ότι για τη μεταφορά της οδηγίας αυτής απαιτούνταν οργανικός νόμος.

Η Ισπανία δεν αμφισβητεί ότι παρέβη τις υποχρεώσεις της να θεσπίσει και να ανακοινώσει τα μέτρα μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο και αναγνωρίζει ότι οι όλως εξαιρετικές θεσμικές περιστάσεις οι οποίες, κατ' αυτήν, καθυστέρησαν τις δραστηριότητες της κυβέρνησης και του εθνικού κοινοβουλίου για τη θέσπιση των απαιτούμενων μέτρων μεταφοράς (ιδίως ο προσωρινός χαρακτήρας, κατά την κρίσιμη περίοδο, της Ισπανικής Κυβέρνησης η οποία δεν διέθετε πλειοψηφία στο Κοινοβούλιο και διαχειριζόταν πλέον μόνον τις τρέχουσες υποθέσεις εν αναμονή του σχηματισμού νέας κυβέρνησης) δεν μπορούν να δικαιολογήσουν την προσαπτόμενη παράβαση³. Ωστόσο, το κράτος μέλος αυτό υποστηρίζει ότι οι περιστάσεις τις οποίες επικαλείται είναι ιδιαιτέρως κρίσιμες για την εκτίμηση της αναλογικότητας των κυρώσεων που πρότεινε η Επιτροπή.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο διαπιστώνει την παράβαση της Ισπανίας.

Το Δικαστήριο επισημαίνει ότι δεν αμφισβητείται ότι, κατά τη λήξη της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη της Επιτροπής προθεσμίας, στις 25 Μαρτίου 2019, η Ισπανία δεν είχε λάβει τα αναγκαία μέτρα για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο ούτε είχε ανακοινώσει τα μέτρα αυτά στην Επιτροπή.

Το Δικαστήριο κρίνει ότι η διαπιστωθείσα ως άνω παράβαση εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ διότι, κατά τη λήξη της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας, δεν είχε ανακοινωθεί στην Επιτροπή κανένα μέτρο μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο κατά την έννοια της διάταξης αυτής.

Όσον αφορά τις χρηματικές ποινές των οποίων την επιβολή ζήτησε η Επιτροπή, το Δικαστήριο υπενθυμίζει, πρώτον, ότι η επιβολή υποχρέωσης καταβολής χρηματικής ποινής δικαιολογείται κατ' αρχήν μόνον εφόσον η παράβαση εξακολουθεί να υφίσταται κατά τον χρόνο εξέτασης των πραγματικών περιστατικών από το Δικαστήριο. Εν προκειμένω, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι **η παράβαση της Ισπανίας εξακολούθησε να υφίσταται** καθόσον, κατά την ημερομηνία περάτωσης της διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου, στις 6 Μαΐου 2020, το εν λόγω κράτος μέλος δεν είχε θεσπίσει ούτε είχε ανακοινώσει τα αναγκαία μέτρα για τη διασφάλιση της μεταφοράς των διατάξεων της οδηγίας στο ισπανικό δίκαιο. Το Δικαστήριο κρίνει ότι η επιβολή της υποχρέωσης καταβολής χρηματικής ποινής συνιστά πρόσφορο μέσο για να διασφαλιστεί ότι το κράτος μέλος αυτό θα παύσει, το συντομότερο δυνατόν, τη διαπιστωθείσα παράβαση. Το Δικαστήριο διευκρινίζει ωστόσο ότι η χρηματική αυτή ποινή πρέπει να επιβληθεί μόνο στο μέτρο που η παράβαση εξακολουθεί να υφίσταται κατά την ημερομηνία δημοσίευσης της απόφασης.

Δεύτερον, το Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι το σύνολο των νομικών και πραγματικών στοιχείων που σχετίζονται με τη διαπιστωθείσα παράβαση οδηγεί στο συμπέρασμα ότι για την αποτελεσματική πρόληψη ανάλογων μελλοντικών παραβάσεων, οι οποίες θίγουν την πλήρη αποτελεσματικότητα του δικαίου της Ένωσης, μπορεί να απαιτείται η λήψη αποτρεπτικού μέτρου όπως η επιβολή υποχρέωσης καταβολής ενός **κατ' αποκοπή ποσού**.

Λαμβανομένης υπόψη της σοβαρότητας και της διάρκειας της παράβασης, το Δικαστήριο υποχρεώνει την Ισπανία να καταβάλει στην Επιτροπή κατ' αποκοπή ποσό ύψους 15 000 000 ευρώ καθώς και, εάν η διαπιστωθείσα παράβαση εξακολουθεί να υφίσταται μέχρι την ημερομηνία δημοσίευσης της απόφασής του, ημερήσια χρηματική ποινή ύψους 89 000 ευρώ από την ημερομηνία αυτή και μέχρις ότου το εν λόγω κράτος μέλος παύσει τη διαπιστωθείσα παράβαση. Η παρούσα απόφαση είναι η πρώτη με την οποία το Δικαστήριο επιβάλλει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, και τα δύο είδη χρηματικών κυρώσεων ταυτόχρονα.

³ Απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2017, Επιτροπή κατά Ισπανίας, [C-388/16](#) (βλ. επίσης [AT 77/17](#)).

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή λόγω παραβάσεως, στρεφόμενη κατά κράτους μέλους το οποίο παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το δίκαιο της Ένωσης, μπορεί να ασκηθεί από την Επιτροπή ή από άλλο κράτος μέλος. Αν το Δικαστήριο διαπιστώσει την ύπαρξη παραβάσεως, το καθού κράτος μέλος πρέπει να συμμορφωθεί με την απόφαση το συντομότερο.

Όταν η Επιτροπή θεωρεί ότι το κράτος μέλος δεν συμμορφώθηκε προς την απόφαση, μπορεί να ασκήσει νέα προσφυγή, ζητώντας την επιβολή χρηματικών κυρώσεων. Πάντως, σε περίπτωση μη ανακοινώσεως στην Επιτροπή των μέτρων για τη μεταφορά μιας οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, το Δικαστήριο μπορεί, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, να επιβάλει κυρώσεις με την πρώτη του απόφαση.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106